

Pasaje din MANA

19 decembrie

Prov. 27:1:

1 Nu te făli cu ziua de mâine,
căci nu știi ce poate aduce o zi!

Is. 10:15:

15 Se fălește oare securea
împotriva celui ce se slujește de
ea? Sau se mândrește fierăstrăul
față de cel ce-l mânuiește? Ca și
cum nuiava ar mișca pe cel ce o
ridică, parcă toiagul ar ridica pe
cel ce nu este de lemn!”

Ps. 49:6-9:

6 Ei se încred în avuțiile lor și se fălesc cu bogăția lor cea mare.

7 Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui

Dumnezeu prețul răscumpărării.

8 Răscumpărarea sufletului lor este așa de scumpă, că nu se va face niciodată.

9 Nu vor trăi pe vecie, nu pot să nu vadă mormântul.

Ps. 52:1:

1 Către mai-marele cântăreților.

O cântare a lui David. Făcută cu prilejul celor spuse de Doeg,

Edomitul, lui Saul, când zicea:
„David s-a dus în casa lui
Ahimelec.” Pentru ce te fălești cu
răutatea ta, asupra ritorule?
Bunătatea lui Dumnezeu ține în
veci.

Ps. 94:4:

4 Ei țin cuvântări puternice,
vorbesc cu trufie și toți cei ce fac
răul se fălesc.

Rom. 3:27:

27 Unde este dar pricina de
laudă? S-a dus. Prin ce fel de
lege? A faptelor? Nu, ci prin

legea credinței.

Rom. 11:17-21:

17 Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,

18 nu te făli față de ramuri. Dacă te fălești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

19 Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.”

20 Adevărat: au fost tăiate din

pricina necredinței lor, și tu stai
în picioare prin credință: Nu te
îngâmfa dar, ci teme-te!

21 Căci dacă n-a cruțat
Dumnezeu ramurile firești, nu te
va cruța nici pe tine.

1 Cor. 1:17-31:

17 De fapt, Hristos m-a trimis nu
să botez, ci să propovăduiesc
Evanghelia: nu cu înțelepciunea
vorbirii, ca nu cumva crucea lui
Hristos să fie făcută zadarnică.

18 Fiindcă propovăduirea crucii
este o nebunie pentru cei ce sunt
pe calea pierzării, dar pentru noi,

care suntem pe calea mântuirii,
este puterea lui Dumnezeu.

19 Căci este scris: „Voi prăpădi
înțelepciunea celor înțelepți și
voi nimici priceperea celor
pricepuți.”

20 Unde este înțeleptul? Unde
este cărturarul? Unde este
vorbărețul veacului acestuia? N-
a prostit Dumnezeu
înțelepciunea lumii acesteia?

21 Căci întrucât lumea, cu
înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe
Dumnezeu în înțelepciunea lui
Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu
cale să mântuiască pe

credincioși prin nebunia
propovăduirii crucii.

22 Iudeii, într-adevăr, cer minuni,
și grecii caută înțelepciune,

23 dar noi propovăduim pe

Hristos cel răstignit, care pentru
iudei este o pricină de poticnire,

și pentru neamuri o nebunie,

24 dar pentru cei chemați, fie

iudei, fie greci, este puterea și

înțelepciunea lui Dumnezeu.

25 Căci nebunia lui Dumnezeu

este mai înțeleaptă decât

oamenii, și slăbiciunea lui

Dumnezeu este mai tare decât

oamenii.

26 De pildă, fraților, uitați-vă la voi, care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

27 Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte.

Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari.

28 Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt,

29 pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu.

30 Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare,

31 pentru ca, după cum este scris: „Cine se laudă să se laude în Domnul.”

1 Cor. 4:6-7:

6 Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoană de vorbire, cu privire la mine și la Apolo, ca, prin noi înșine, să

Învățați să nu treceți peste ce „este scris” și niciunul din voi să nu se fălească deloc cu unul împotriva celuilalt.

7 Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit? Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?

2 Cor. 10:12-17:

12 Negreșit, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sunt

fără pricepere.

13 Noi însă nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor pe care le-a însemnat Dumnezeu câmpului nostru ca să ajungem până la voi.

14 Nu ne întindem prea mult, ca și când n-am fi ajuns până la voi, căci, în adevăr, până la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos.

15 Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică nu ne lăudăm cu ostenele altuia, ci avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și câmpul nostru de lucru între voi,

nespus de mult, după măsura noastră.

16 Așa că vom putea propovădui Evanghelia și în ținuturile care sunt dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu lucrări făcute de-a gata.

17 Ci „oricine se laudă să se laude în Domnul”.

Efes. 2:8-10:

8 Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.

9 Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

10 Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.